

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/7/2015
Identifikačné číslo spisu:	7213215374
Dátum vydania rozhodnutia:	30.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7213215374.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: L. P., nar. 11.11.1951, bytom Y., proti žalovanému: Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, so sídlom Šagátová 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. GR ZVJS-3-202/50-98 zo dňa 20.08.1998, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/39/2014-122 zo dňa 15. októbra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/39/2014-122 zo dňa 15. októbra 2014 p o t v r d z u j e.

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Košiciach č. k. 7S/39/2014-122 zo dňa 15. októbra 2014 konanie vo veci zrušenia personálneho rozkazu riaditeľa Nápravnovýchovného ústavu Košice - Šaca, č. 299 zo dňa 10.07.1998 a rozhodnutia Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže SR číslo GR ZVJS-3-202/50-98 zo dňa 20.08.1998 zastavil. V časti náhrady materiálnej a nemateriálnej ujmy žalobcu po právoplatnosti uvedeného uznesenia vec postúpil Okresnému súdu Košice II.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v konaní mal za dostatočne preukázané, že v novom konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 7S/39/2014, vo veci zrušenia personálneho rozkazu riaditeľa Nápravnovýchovného ústavu Košice - Šaca, č. 299 zo dňa 10.07.1998 a rozhodnutia Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže SR číslo GR ZVJS-3-202/50-98 zo dňa 20.08.1998 ide o ten istý nárok, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6SŽ/117/98 zo dňa 28.05.1999, pričom toto konanie sa týka toho istého predmetu a tých istých osôb.

Z uvedeného dôvodu postupoval krajský súd v zmysle § 104 ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a konanie vo veci zrušenia personálneho rozkazu riaditeľa Nápravnovýchovného ústavu Košice - Šaca, č. 299 zo dňa 10.07.1998 a

rozhodnutia Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže SR číslo GR ZVJS-3-202/50-98 zo dňa 20.08.1998, zastavil.

Krajský súd ďalej poukázal, že z obsahu podanej žaloby zo dňa 13.06.2013, doplnenej podaniami zo dňa 08.04.2014, 16.04.2014, 20.05.2014, 11.06.2014 a 19.06.2014 zároveň vyplýva, že žalobca súčasne žiada, aby súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi materiálnu i nemateriálnu ujmu spôsobenú prepustením zo služobného pomeru.

Keďže z citovaných ustanovení O.s.p (§ 244 ods. 2,3, § 9 ods.1, § 84, § 85 ods. 3 a § 104a ods. 20 O.s.p.) vyplýva, že uplatnený nárok žalobcu týkajúci sa materiálnej a nemateriálnej ujmy nespadá do rozhodovania správneho súdnictva podľa ustanovenia § 244 a nasl. O.s.p., pričom z citovanej právnej úpravy vecnej príslušnosti je zrejmé, že v danom prípade na rozhodovanie o materiálnej a nemateriálnej ujme žalobcu je vecne príslušný Okresný súd Košice II, nakoľko v jeho obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá uplatnené právo, preto Krajský súd v Košiciach rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Uviedol, že krajským súdom požadované doplnenie spisu odstránil a dodal v zákonnej lehote, vrátane právneho zastúpenia s JUDr. Tatianou Vórovelovou, ktorá mu bola pridelená Centrom právnej pomoci dňa 10.03.2014.

Poukázal na to, že celé naše súdnictvo je skorumpované a nedôveryhodné, je aj riešením jeho prípadu, v žalobe GR ZVJS SR BA o zrušení personálneho rozkazu riaditeľa Nápravnovýchovného ústavu Košice - Šaca, pplk. PhDr. S. G., číslo 299 zo dňa 10.07.1998 a žiadosť o zrušení rozhodnutia - Generálneho riaditeľa Zboru väzenskej a justičnej stráže, že túto jeho žalobu neprejednali nižšie súdy SR, a to Okresný súd Košice II, kde táto žaloba patrila, nedodrжали právny postup vo veci a rozhodli tak, že vynechali nižšie súdy SR - úmyselne. Taktiež ho podviedol aj právny zástupca JUDr. Gerhard Zvolánek, keď žalobu spracoval a úmyselne adresoval hneď na Najvyšší súd SR a nie tam, kde patrila, t.j. na Okresný súd Košice II.

Napokon poukázal na to, že „všeobecné súdy SR ma úmyselne diskriminujú na všetkých úrovniach, porušujú moje ľudské práva, a preto som rozhodnutý takéto postupy všeobecných súdov, cestou verejnoprávnej televízie SR dať na vedomie všetkým daňovým poplatníkom v SR.“

Žalovaný žiadal napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť.

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. veta prvá, pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p., len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. veta prvá, ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa ustanovenia § 250d ods. 3 O.s.p., súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil, a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bol a vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že vo veci preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č.

GP ZVJS-3-202/50-98 zo dňa 20.08.1998 bolo rozhodnuté Najvyšším súdom Slovenskej republiky, a to rozsudkom sp. zn. 6SŽ 117/98 zo dňa 28.05.1999, ktorý žalobu zamietol. V odôvodnení predmetného rozhodnutia Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. GR ZVJS-3-202/50-98 zo dňa 20.08.1998, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. 299 zo dňa 10.07.1998 a odvolanie zamietol. Týmto rozhodnutím bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka ZVJS SR s tým, že služobný pomer končí 30.09.1998. Nakoľko námietky žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažoval za dôvodné, rozhodol tak, že žalobu zamietol.

Prekážka rozsúdenej veci (*res iudicata*) nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného a naopak). Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. vyplýva z rovnakého skutku). Konanie sa týka tých istých osôb v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov (či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, resp. inak (Uznesenie Najvyššieho súdu SR, zo dňa 13. 10. 2009 sp. zn. 5 Cdo 120/2009).

Vzhľadom na vyššie uvedený skutkový a právny stav najvyšší súd mal za dostatočne preukázané, že v novom konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 7S/39/2014 vo veci zrušenia personálneho rozkazu riaditeľa Nápravnovýchovného ústavu Košice - Šaca, č. 299 zo dňa 10.07.1998 a rozhodnutia Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže SR číslo GR ZVJS-3-202/50-98 zo dňa 20.08.1998 ide o ten istý nárok, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6SŽ/117/98 zo dňa 28.05.1999, pričom toto konanie sa týka toho istého predmetu a tých istých osôb.

Nepochybil preto krajský súd, keď konanie s poukazom na § 104a ods. 1 O.s.p. zastavil.

Naviac najvyšší súd dodáva, že krajský súd opodstatnene poukázal na to, že žalobca aj napriek výzve uvedenej v uznesení súdu č. k. 7S/39/2014-27 zo dňa 27.03.2014 si nezvolil právneho zástupcu na zastupovanie v konaní a nedoložil súdu plnomocenstvo riadne a včas, čo malo rovnako za následok zastavenie konania v zmysle § 250d ods. 3 O.s.p.

Najvyšší súd poznamenáva, že i keby žalobca mal v preskúmvanej veci právneho zástupcu, aj tak by krajský súd mal povinnosť s poukazom na vyššie cit. ust. § 104a ods. 1 O.s.p. konanie zastaviť.

S poukazom na citované ust. § 244 ods. 2,3, § 9 ods. 1, § 84, § 85a ods. 3 a § 104a ods. 2 O.s.p. krajský súd správne rozhodol, keď vec v časti náhrady materiálnej a nemateriálnej ujmy žalobcu po právoplatnosti uvedeného uznesenia vec postúpil Okresnému súdu Košice II.

Najvyšší súd preto napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené, považoval námietky žalobcu smerujúce proti uzneseniu súdu prvého stupňa za nedôvodné, také, ktoré nemôžu ovplyvniť posúdenie danej veci, a preto podľa § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi nepriznal ich náhradu, pretože v

tomto konaní nemal úspech a žalovanému z dôvodu, že podľa zákona na ich náhradu nemá zákonný nárok.

Rozhodnutie senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.